

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theatrum Asceticum, Sive Meditationes Sacrae

Neumayr, Franz

Ingolstadii [u.a.], 1747

VD18 14516888

Meditatio V. Infinitum, sive Homo Deicida.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54686](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54686)

MEDITATIO V

PECCATUM
MALUM INFINITUM

SIVE

HOMO DEICIDA.

ARGUMENTUM.

Nondum finis est malorum, quorum originem & compendium in peccato habemus: imò *sine fine* loquendum foret, si omnia recensere vellem: Quapropter hodie uno verbo complector universam congeriem, & peccatum malum esse *Infini-
nitum* assero. Terrificam veritatem ex S. Paulo ostendo, qui Hebr. 6. disertè peccatores Christianos appellat *Deicidas*, quippe *rursus crucifigentes sibi metipsis Filium DEI*. Assertionem horridam credimus omnes, intelligimus pauci satis, & nescio, an non sint, qui putent, Apostolum per hyperbolen, aut certè nequaquam *in sensu proprio* locutum esse. Indagabimus igitur sensum verum, & hoc granum sinapis meditando conteremus, ut exerat vim, quam in animos habet: atque ut tanti momenti veritas clariùs, solidiùsque demonstrari possit, non, ut hætenus, per Historiæ exhibitionem oculis proponetur, sed *per Dialogum de Historia*, qua miserabilior nusquam legitur, inculcabitur auribus, ut in animos penetret, eritque adeò hujus Meditationis

Materia: Homo Deicida,

Puncta duo: 1. Deicida propter positam causam mortis Christi.

2. Deicida propter frustratum effectum.

D d d *Fructus*

Fractus : Detestatio impji axiomatis: *jam possum iterum confiteri.*

Propositum : Fuga peccati, etiam si certa spes esset impunitatis. *In specie decernamus posthac Christum in cruce intueri tanquam peccatum nostrum, quod contra nos sit semper, & moveat nos, non solum ut perpetuo execremur præteritam audaciam, sed etiam, ne repetere audeamus, ex more multorum illud absurdè jactantes: DEUS est bonus! nam propter hoc ipsum non decet, nos esse malos.*

In Musica Exhibetur primùm Poena Solymæ Christum primò crucifigentis.

Secundò, poena Animæ Christum iterum crucifigentis.

P E R S O N Æ.

Synesius sive intellectus.

Eusebius, sive voluntas.

PROLOGUS.

Poena Solymæ Christum primò crucifigentis.

Christus. Solyma. Roma.

*Christus. Consummatum est! .. descendo de cruce! **

Nunquid semper tacebo? ..

Velut parturiens loquar! ...

Pugnet

* Exhibetur in medio Mons Calvariz, & hinc Hierosolyma, inde Roma Urbes.

Pugnet mecum orbis terrarum! ad arma!...

Ad arma,

Aria.

Tu, Jubar cœli aureum,

Mortalium solatium,

Abconde te, Lux!

Tu, Lignum Salutiferum

Jam in tribunal horridum

Converte te, Crux!

Tu, Roma, expergiscere,

Et arma, arma corripe,

Ulciscere me!...

Ut pro rebelli Solyma

Tu gentium sis domina,

Eligo te.

Roma. Quis me vocat? quid jubeor?...

Solyma. Superi! unde adeò horridæ

Tam subito tenebræ?

Roma. Te audio Solyma? quid fecisti?

Nam contra te

Jussit me Cœlum arma corripere,

Solyma. Infidiæ! infidiæ! defendo me!

Roma. Etiam provocas? ergò congregere!

Duetto.

Solyma. Quousque me opprimis Roma crudelis?

Roma. In Dominam tollis te, servarebellis!..

Solyma. Pro reddenda libertate,

Roma. Pro tuenda potestate

Ambæ. Pugnant placida

Favete Sidera!

Congredior!...

D d d 2

2. Da

2.

Roma. Da mihi insana perfidiae poenam!
Solyma. Da mihi scelestae saevitiae poenam!
Roma. Stat, in contumacem ire! *
Solyma. Stat ferire, aut perire,
Roma. Feri! feri stolidi!
Solyma. Peri! peri impia! ...
 ** Heu! morior!

Roma. Habet! jacet! Io! victoria!
Christus. Mea est gloria! ***
Roma. Quem video? & quis es Domine?
Christus. Ego sum *Jesus*, quo vicisti auspice!
 Pro *Solyma*, Gentium Dominam constituo te!
 Ego sum *DEUS*: nec est alius praeter me!
 I, praedica me!
 In hoc Signo gentes subjugabis,
 Et de falsis Numinibus
 Numen meum vindicabis.

Aria.

Habet, jacet *Solyma*.
 Pro illa *Roma* stabit!
 Non praevalerunt tartara:
 Urbs tua jura dabit.
 Sic semel vindicavi me:
 Sic porro vindicabo!
 Contemnam, qui contemnunt me,
 Et alios vocabo.

Roma. Mysterium audio, quod nondum intelligo:
 Domine, quid me vis facere?
Christus. Respice! **** in hoc lumine videbis
 Quid te oporteat facere.

Roma.

* Fit duellum. ** Cadente Genio *Solymae* Urbs simul in cineres concidit,
 à Romanis eversa, ut *Christus* praedixerat. *** *Christus* ex monte,
 ubi federat spectator duelli, descendit. **** Urbs pulsâ tenebris illu-
 minatur à crucis gloria, & triplice tiara ornatur.

Roma. Io! video! intelligo!

Aria.

I.

Infelix Solyma,
Parata tibi gloria
En! ad me transiit!
Quæ tibi fuit scandalum,
Cruce mihi facta solium
Me evehit,
Et Orbem Urbi subjicit.

2.

O Mirabilia,
De Roma, & de Solyma
DEI Judicia!
Hanc ornat splendor cælicus:
Hæc fumat in cineribus:
Hæc perjit:
Hæc fidei Magistra fit.

MEDITATIONIS V

De Homine Deicida

PUNCTUM I.

Homo semel Deicida

Propter positam causam Mortis Christi.

§. I.

Præparatio animorum.

Synesius. AD Meditandum, Spectatores devoti, ad meditan-
dum adesse vos hodie, obsecro, seriò vobis per-
suadete. Ita enim est, ita est, non ad oblectandos oculos in
D d d 3 pompa

pompa vestium, aut spectaculorum, non ad recreandas aures ex artificiosis modulis Musicis, non ad iudicandum de voce, de gestu, de peritia sive canentium, sive agentium, non ad ferendam crisin de Regulis Theatralibus sive servatis, sive neglectis, non denique, & minimè sanè ad concipiendas temerarias suspiciones de alijs, quasi quæ auditis, ad vos nihil pertinerent: sed ad meditandum, *ad meditandum* convenistis. Hic finis est instituti moris ab hac Sodalitate, à quo planè longissimè abeunt, qui huc se afferunt vel solius diverticuli causâ, vel animò prorsus eòdem, quo ad profanas comœdias veniunt, hoc est, ut videant, & garriant, & rideant, & carpant. Eiusmodi si essent omnes, heu! quàm malè tantum temporis, tantus labor, & tanti sumptus desperirent... At hodie saltem, hodie omnes, quæso, omnes mementote finis, propter quem adestis, & dicat quisque sibi: *meditabor*. Argumentum Meditationis serium, grave, terribile est, *Homo Deicida!* Prælium vidistis in Musica, quæ primi Deicidji culpam & poenam exhibuit. Ego Synesius *vestrum Intellectum* repræsento, & horridæ veritatis momenta expendam: * iste Eusebius sic prostratus ad Imaginem Matris Dolorosæ *vestræ voluntatis* personam habet in graves, & dulces motus ituræ, si DEUS faverit. Fructus Meditationis erit *in innocentibus* severissimus horror, *in reis* amarissimus dolor, *in utrisque* ardentissimus Zelus, & odium efficax adversus peccatum, tanquam adversus malum vobis, & vestris omnibus, quorum cura est vobis, summè *noxium*, summè *turpe*, summè *triste*, morte *pejus*, ac *infinite*. Eja! *DEUS vos videt!* inclinate capita vestra DEO! componite animos! .. incipio.

§. II.

Exercitium Memoriae.

Synesius. Eusebi, quid vides? *Eusebius.* O aspectus lacrymabilis! ô JESU! ô MARIA! *Syn.* Enimverò cada-

* Exhibetur Eusebius flectens.

cadaver Filii in sinu Matris magni est luctus materia. Videntur, ut squalent dolentis facies! ut pallent genae! ut fluunt lacrymae! ut calente spiritu, quem singultiens pectus trudit, demortui frigus temperare desiderat! non tibi gestu ipso, & nisu corporis clamare videtur, ut dolenti condoleas! *Euseb.* Videor audire mihi lamentum illud lugubre: *O vos omnes, qui transitis per viam, attendite, & videte, si est dolor similis, sicut dolor meus! .. Syn.* Ergo & tu dolorem impera tibi. *Euseb.* Conabor: Adjuva voluntatem intellectu, ut sit dolor, qui habeat radicem firmam, ac duret. Et tu DEUS, fons omnis boni, da capiti meo aquam, & oculis meis fontem lacrymarum!.. Tu quoque pia Mater, fons amoris, me sentire vim doloris fac, ut tecum lugeam!... Quanquam, quid sentio, Synesi? ira loco doloris surgit, & se movet ferociter. O immanes, barbari, omni bellua saeviores Judaei! video DEI Filium occisum ab hominibus! pro dirum facinus! o gens scelerata! prope absum a Caligulae voto, ut velim toti populo unicum esse caput: ita posset uno ictu universa progenies viperarum perimi, excindi, exterminari! Bene factum, & meriti sunt impii calamitates omnes, quas Vespasianus & Titus intulerunt sacrilegae civitati!

§. III.

Exercitium Intellectus.

Synesius. HORrendum excidium fuit. Foris urgebat miseros invincibilis hostis, intus cruciabat indomabilis fames. Quid facerent? qui fugam intendebant, incidebant in obsidentium manus, & crucifigebantur tam multi, ut integra de crucibus silva civitatem funerea coronâ circumdaret: qui tenuerunt se intra muros, sic afflictabantur ex rabie famis, ut feles, canes, mures comederent pro delicijs, ipsaque adeo Matres concisos manu sua frustatim filiolos coquerent sibi. *Euseb.* Laeta narratio:
nam

nam voluptas est in suppliciis facinorosi aspectum figere, ut triumphanti Nemefi gratulemur. *Syn.* Enimvero triumphavit Nemefis, triumphavit sic, ut ipse Titus miserans obstinatos in consideratione immanium calamitatum lacrymas fuderit. *Euf.* Nempe nescivit, quanto in te scelere urbs nefanda provocaverit iram Numinis. Ego non modò nihil misereor, sed etiam ægrè fero, quòd tam lentum supplicium fuerit, atque duobus, & septuaginta annis sacrilega DEI cæde posterius. In ipso maleficio occupatos debebat Justitia suffocare. Parum erat, tremuisse terram horrore facinoris concussam: debiscere debuit, & Deicidas glutire! non subducere radios debuit Sol, sed in ignita tela convertere, & in capita latronum depluere! quid profuit, omnem creaturam ingemuisse morienti? consurgere in ultionem oportuit, & sui Creatoris inimicos, justì furoris impetu universos opprimere! Ego si adfuissem crudeli spectaculo, scilicet acquievissem ut Petrus, præcisâ auriculâ unius sicarii? irruissem in medium agmen carnificum, eripuissem te mihi, ô JESU mi, obstantem quemvis necassem, *armatus Amore.* *Syn.* Omnino justa est ira: nam si meritò execramur Cainum, quòd innocentem fratrem in opprobrium humanæ naturæ occiderit: si tyrannos infanticidas Pharaonem & Herodem nemo non inter monstra numerat ipsis barbaris prodigiosa: si clamor scelerum ex Sodomis ad nubes ascendit, & ipsum adeò cœlum atroci horrore quassavit: si denique sapiens DEUS, quem nullus in dijudicanda criminum gravitate error potest pervertere, si DEUS, inquam, nihil à sua clementia alienum putavit, quin & dolore cordis *intrinsecus* ad ò tangi potuit, ut *pœnituerit* fecisse hominem, diluviòque universali genus totum deleverit: quis patienter audiat narrari sibi, occisum esse ab hominibus DEI Filium? quis homo, nisi humanitatem exuerit, ad tam nefandi facinoris commemorationem non exhorrescat, non palleat, non tremat, non & indignatione frendeat, & sancta vindictæ cupiditate adversus

Auctores

menta commemorem : tum laxa frænum lacrymis, suspira,
 plange ! beatus es, si tabelcas mœrore. *Euf.* Nihil est opus,
 ut narres historiæ seriem : *modus* fuit sine modo, *causa* nulla,
instrumenta sine numero ! ita me oculi convincunt, quibus
 tristissima totius Tragœdiæ catastrophe in isto theatro pro-
 stat. * Video consultantes impios, quomodo JESUM morti
 traderent, scilicet, ne quid temere agerent. *Syn.* Principium
 sceleris. *Euf.* Video triginta argenteis emere sanguinem, cu-
 jus infinitum est pretium. *Syn.* Simonix exordium. *Euf.*
 Video irrupentes in hortum cum armis & facibus, velut si
 adversum latronem educerent agmen. *Syn.* Parum est. *Euf.*
 Video ligatum funibus, tractum per plateas, percussum ala-
 pâ, damnatum à Sacerdotibus, ab Herode illusum, à populo
 maledictum, nudari, cædi virgis, lacerari flagris, vivum ex-
 coriari. *Syn.* Tolerabile supplicium est. *Euf.* Video, novo
 tormenti genere inter sarcasmos & sannas acutissimis spinis
 perforari caput, & à fæce scurrarum, Dominum Angelorum
 pro joculari Rege per ludibrium adorari ! *Syn.* Ferenda cru-
 delitas. *Euf.* Video miserabile spectaculum factum sine mi-
 seratione, vociferatione insana postulatum ad crucem, & à
 sævo Judice traditum voluntati lictorum : Potuítne immane
 flagitium in altius fastigium crescere ? *Syn.* Crevit in mon-
 tem. *Euf.* Enimverò crevit ! video in monte affixum cru-
 ci : consummatum est ! moritur ! *Syn.* Consummatum est
 supplicium, ita est : sed nondum consummatum est scelus.
Euf. Quid ampliùs potuit furor ? *Syn.* Non vides perfossum
 lanceâ demortui latus ? dubitabant, num obiisset, cor, vitæ
 castellum everti debuit, ut securi de morte essent. Quin
 ecce ! jam furor adeò in amentiam abiit, ut custodiri sepul-
 chrum juberent, ne posset resurgere. *Euf.* Atque hæc omnia
 vox una complectitur : *Occiderunt !* amor, dolor, horror,
 odium,

* Mysteria Passionis toto theatro divisa exhibentur.

odium, ira discerpunt animum hæc cogitantem: *DEI Filium occiderunt! & homines occiderunt!* *Syn.* Homines. *Euf.* Non credo: lupi, tigres, leones ex Lybia irruerunt in JESUM meum! *Syn.* Falleris: oves erant. *Euf.* Dæmones credam potius induisse figuram hominum. *Syn.* Pia cogitatio! *Euf.* Certè Barbari, Scythæ, aut Geloni fuerunt! *Syn.* A luis occisus est. *Euf.* Ebrii saltem, aut amentes, & rationis usu dejecti facinus peregerunt? *Syn.* Sobrii, prudentes, destinatò consiliò, cum deliberatione maturrima. *Euf.* O scelus! ô labez humani generis! ô portentum audaciæ! ô stupendam Numinis patientiam! videre tam atrox flagitium, nec stringere ultorem gladium, nec irasci, nec commovere se saltem! ô gentem ingratham! ô dignam, cui maledicat Dominus maledictione pessima!

§. IV.

Exercitium voluntatis.

Syn. **H**ypocrita, quousque irascèris Judæis? *Euf.* Tu mihi convitium dicere? quid feci? *Syn.* Etiam interrogas? Occisus est *DEI* Filius: tu fecisti! *Euf.* Prô! grave tonitruum! tremuere viscera ad vocem terribilem. Tu me Deicidam?... O *DEUS*, sit mihi testis coelum, *ego amo te!* en vitam, en sanguinem, en totum me habes devotum tibi! ô si detur mori pro te, quàm felix sum! resurgite Trajani, Nerones, Diocletiani! expedite tormenta! animate lictores, succendite bullientes ollas, immittite sævas bestias: occurram gaudens! mori pro Christo juvat, qui propter me dignatus est mori. *Syn.* Plaude coelum! Heroëm habes primis Martyribus parem!... temerarie! tu fortibus verbis *DEUM* posse falli existimas? tu provocare tyrannos audes? tu jactare animi robur? tu gloriari cum Apostolo, & clamare: *Quis me separabit à charitate Christi?* *Euf.* Quidni? sentio enim cale-

Ecc 2

re

re pectus, & æstu sacro ardere cor in magna desideria. O utinam mori liceat, mori pro DEO JESU meo! *Syn.* Vah! vanitas! tu hæc desideria vocas? verba sunt. Sine, explorem pectus... prô, ut friget infausto gelu! *Euf.* Intellego artificium. Fingis, te mihi non credere, ut urgeas, & alas pium incendium. Ure amplius, Domine, amplius igne amoris tui! eat in cineres cor tibi ex asse sacrum! Ah! si rumperet costas pectus, & laxaret amanti spatium! *Amo!* ô vox violenta! *Synesi* juva, quia amore langueo. *Syn.* Sceleratum mendacium! assurge in iram anime, & execrabilem hypocritin hujus Pharisei persequere. Nihil ego fingo, infelix, tu fingis. Lingua dicit: *Amo DEum*, aliud vita loquitur, aliud testantur facta. Tuum, si nescis, impie, tuum scelus hæc luget Mater! tuo crimine exanimis in hoc gremio JESUS jacet! repeto: *Tu es Deicida!* *Euf.* Tantum tu *seriò* scelus objicis mihi? *Syn.* Tanti tu *seriò* sceleris te negas reum? *Euf.* Te ego appello afflictâ Mater: *innocens sum à sanguine Justi hujus.* *Syn.* Effrons audacia! Atqui ego te vidi nuper in angulo agere, quod loqui pudet: quid vultum avertis? negas? *Euf.* Confiteor! nempe infirma caro est, & gravis tentatio fuit. *Syn.* Atqui tu ultrò te ingerebas occasioni, & impudentibus jocis provocabas libidinem: negas? silentium istud confessio est. Insuper quoties sic exarsisti *irâ*, ut blasphemis vocibus cœlum impeteres? quoties sic tabuisti *invidia*, ut de sternendo æmulo diu noctûque cogitares, fraudibusque, & calumniis, detractione, mendaciis, atque aliis artificiis furorem occultans agere molitus es, quod egit Cain? quoties sic flagrasti *odiò*, ut vindictæ insana cupido in rabiem duelli processerit? negas? *Euf.* Homo sum, quem indoles naturâ ferventior utique interdum in tales excessus propellit, invitum propè. *Syn.* Invitum, ais? quid? igitur invitus etiam sic opes prodigis, ut per inutiles expensas cum ipso patrimonio consumas omne salarium, nihil uxori,

uxori, nihil liberis, nihil reservans ijs, quibus omnia debes? invitus acceptas munera, & perdis conscientiam, ut marsupio servias? invitus mutuas pro enormi fœnore? invitus officii tui curas negligis sine cura malorum, quorum infelix Mater est hæc acedia? invitus contractus vitias? causas protrahis? parcis noxiis? innocentes opprimis? indignos promoves? *Euf.* Ex usu vivo. *Syn.* Semper habes, quod dicas. Quid dices autem, si interrogo, per quot sacrilegia Sacramenta profanaveris? si protraho ex scriniis tuis pestilentes libros in perniciem morum, aut sanctæ Religionis ruinam conscriptos? si scandala numero, quibus animas tantô pretiô emptas verbô & exemplo rapuisti ex brachiis morientis DEI, ut diabolo traderes? si quæro, qua industria functus officio fueris, quàm sedulô satisfeceris obligationibus tuis, quàm conformiter statui vixeris, cui bono impenderis pretium temporis, vires corporis, dotes animi, denique quid totâ vitâ feceris dignum coelô, quid dices? *Euf.* Peccator sum. *Syn.* Peccator utique: neque unius tantum peccati gravis ream animam habes, scio; negas? *Euf.* Quid negem scienti? confiteor, *confiteor meam culpam!* sed bonum habemus Dominum, qui me sic dilexit, ut mori pro me voluerit: non projicit me à facie tua! *Syn.* Hem frigus! *confiteor meam culpam*, hic totus est dolor? quò repenti evanuit ira adversum Judæos concepta! nunc efferve! irascere! tumultuare adversum te! nam Judæi quidem semel Deicidii se reos fecerunt, tu toties, quoties peccasti mortaliter. *Euf.* Duram sententiam loqueris. Nam qua veritate tu quodvis peccatum appellas Deicidium? *Syn.* Apostolus appellat: Apostolus docet, quòd, quisquis graviter peccat, rursus sibimet crucifigat Filium DEI. Fidem negas, & hæreticus es, si istud negas. *Euf.* Apostolus fortè metaphoricè loquitur, aut hyperbole utitur: nam ego certè, cum occisus est Christus, nondum natus eram: nunc verò, postquam resurrexit à mor-

tuis, *jam non* moritur, mors illi ultra non dominabitur: qua ratione ergò, si pecco, occidam? num lanceam attollo? num clavos transadigo? num effero manum, ut percutiam saltem? absit! horresco sacrilegum scelus vel ad memoriam. *Syn.* Insignis defensio! jam igitur Caiphas, jam Pharisei, jam Pilatus, jam populus Hierosolymæ totus rei non sunt de morte Christi: nec enim ullus ex his aut lanceam extulit, aut clavos adigit, aut manum extendit, ut percuteret saltem. *Euf.* Illi per linguam satis sunt rei: poposcerunt ad necem, accusârunt, damnârunt: ego nihil horum. *Syn.* Ex ore tuo te judico. Potest igitur esse reus Deicidii, etiam qui non applicat manum. *Euf.* Fateor: nam vidi cum latronibus damnari ad rotam illum etiam, qui aperuit januam, qui egit vigiliis, qui suppeditavit instrumenta, ut fieret cædes. *Syn.* Quasi diceret, reum *homicidii* esse, quisquis per quamcunque malitiam homicidii causa est. Quòd si igitur dicam ego, te esse causam *Deicidii*, & per malitiam quidem? age adhuc obstrepes, & negabis, te esse *Deicidam*? *Euf.* Si causa sum, reus sum: nullam recuso poenam. *Syn.* Gaudeo, te tranquillum videre: nunc capax es intelligendæ veritatis ad salubrem peccati horrorem excitandum præ aliis perpendendæ. Age, sedeamus: patienter me audi. *Euf.* Trepido præ horrore, ne me convincas sceleris cum Judæis communis. *Syn.* Sic habe: Philosophorum axioma hoc est: *Quidquid est causa causæ, est etiam causa causati.* Sic serpens est causa mortis, quia afflat venenum, quod causat mortem: cadaver est causa pestis, quia producit foetorem, qui causat pestem: ventus est causa imbris, quia congregat nubes, quæ fundunt imbrem. Et ut propiùs veniamus ad rem, dic, age, quæ fuit causa diluvii, quod merfit orbem? si proximam quæris, est *DEus*, qui cataraclas coeli aperuit: si remotam, quam alio nomine *moralem* in scholis etiam appellamus, non invenies aliam, præter execrabilem malitiam

malitiam hominum. *Euf.* Heu! sentio, paulatim me stringi.
Syn. Utinam acerbè sentias! attentus esto. Ecce duplex dilu-
 vium est, primum aquæ, alterum sanguinis. Primi diluvii
 rei sunt omnes, propter quosmersus est orbis: nunquid est
 ita? *Euf.* Certum est. *Syn.* Reus esses etiam tu, si propter te
 quoque DEus hoc malum intulisset hominibus. *Euf.* Utique
 reus essem. *Syn.* Bene habet: teneo te. Ecce enim propter
 te quoque, & propter tuam malitiam diluvio Divini Sanguinis
 mersus est orbis, occisus est DEI Filius: credis? *Euf.* Ah!
 quò me adigis? *Syn.* Pro omnibus mortuus est Christus,
 Apostolo teste: credis, inquam? *Euf.* Credo... sed adhuc
 evado: nunc enim responde tu mihi. Si pro omnibus Chri-
 stus est mortuus, utique mortuum etiam pro innocentibus
 dices? *Syn.* Utique. *Euf.* Ergò si quid valet argumentatio tua,
 innocentes etiam erunt Deicidii rei. *Syn.* Fateor, sunt rei,
 sed per alienam, non per suam malitiam. *Euf.* Nihil agis,
 nam si hoc dicis, solum Adamum esse Deicidam, est conse-
 quens: nam hoc memini me audisse, si Adam non peccasset,
 etiamsi peccassent alii, Christus non venisset. *Syn.* Frustra te
 torques, & aggravas imprudens culpam, non minuis. Non
 solum pro peccato originali, quod vocamus, satisfecit Chri-
 stus, sed etiam pro actualibus mortuus est: hoc fides docet.
Euf. Scio, & aliàs desperandum esset de salute omnibus, qui
 post baptismum graviter peccant: agnosco beneficium. *Syn.*
 Agnosce Deicidium. Deicida Adamus est, sed non solus: so-
 cios habet, quotquot post ipsum graviter peccarunt. Iruat
 Pater primus in Principem, & ferro transfigat pectus: si se-
 quitur filius, & alterum infligit vulnus æquè grave, æquè mor-
 tiferum, num ideò minùs parricida erit, quia aut primus, aut
 solus non fuit? Deicida Adamus est, cur? affecit injuriâ DEum
 tam gravî, ut pro illa satisfieri condignè non potuerit, nisi fun-
 deretur sanguis Divinus, eò quòd satisfactionem minorem ac-
 ceptare

ceptare DEus noluerit. Quid? peccatum grave, quod tu committis, an minor est injuria DEI? Pone, quod Adam non peccaverit, pone, quod alius hominum nemo peccaverit, præter te, ecce pro hac injuria à te illata DEO æquè parum, ac pro peccato Adami satisfieri DEO condignè posset, nisi à Persona Divina. I nunc, & Adamo insulta!.. Quod DEI Filius Fidejussoris Personam liberè suscepit, gratia fuit: quod ad hoc genus satisfactionis tam acerbæ se obligaverit, amor fuit: quod re ipsa promissis stare, obligationem implere, pati, mori debuerit, hoc Adami, hoc tuum, hoc tui similiū scelus fuit. Vulneratus est, quid vis ampliùs? vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra, occisus est ab Adamo, à Judæis, à te, ab omni peccatore. Eja! adhuc es innocens à sanguine Justi hujus? Collige in pugnum, quæ dixi, & responde: Qui ponit causam Deicidii, est reus Deicidii, patet ex terminis: Qui ponit peccatum grave, ponit causam Deicidii, constat ex fide: quid concludis? *Euf.* Me miserum! quid oblueter? fateri cogor: ergò Deicida sum! nam quod peccatum grave sæpe commiserim, conscientia testis est mihi, omni exceptione major. Et tu hoc audis Sol, nec retrò refugis converso curru? Deicida sum! tam horridum scelus in omni peccato est, & ego quasi per lusum cum risu peccavi! liquece cor, & in lacrymas diffue! meretur lacrymas DEI Filii occisus (obstupescite cœli super hoc, & portæ ejus desolamini vehementer!) DEI Filius occisus à me! *Syn.* Video, affluit gratia Redemptoris: movet se horror aliquis, & dolor surgit. Indulge paulum, paulum inquam, nam volo, ut post modicum intervallum tergas madentes oculos, atque uberiores lacrymas gravioribus causis serves.

CHO-

CHORUS.

Pœna animæ Christum iterum crucifi-
gentis. *

Anima. Conscientia. Chorus.

Anima. O Tormentum! ô dolor! ..
Et unde tantum mereor?
Quid feci tam horridis dignum suppliciis!

Aria.

Coelum crudele! quousque in me
Vólupè erit sævire?
Ergò exuta sim venia: spe?
Neque licebit perire?
Quæ est proportio (vindica te!)
Inter peccati *momentum*,
Et, in quod bilanx præcipitat se,
Inter *æternum* tormentum?

Chorus.

Non est proportio! pœnam in nos
Fallax statera decrevit:

Anima. Culpam, quæ olim infecerat nos,
Pridem hic ignis delevit.

Chorus. Desine, jubet Justitiæ lex,
Desine flamma sævire!

Anima. Bono ex Rege Tyrannus fit Rex,
Modum si nesciat iræ.

Conscien. Silentium! blasphemæ linguæ! silentium!
Digna factis recipitis,

Fff

Imò

* Exhibentur in igneo mari natantes animæ, quibus libra impendet ex nu-
bibus, pondus peccati oculis repræsentans.

Imò scelera sunt *majora* suppliciiis.

Chorus. Quid fecimus? una fornicatio,
Una rapina, unum perjurium
Æternum mereatur incendium?

Conscien. Silentium!...

Quanquam cur non confitemini
Verum flagitium?

Cur filetis Deicidium?...

Deicidium, Deicidium

Æternum meretur supplicium.

Aria.

* Ad libram Sanctuarij

Peccatum Deicidij

Rebelles animæ

Appendite!

Videtis, quanto pondere

Prematur lanx à scelere!..

Scelus *gravissimum*

Est Deicidium.

2.

Sit *brevis* horæ morula,

Non *levis* est malitia

Se DEI Sanguine

Polluere!

Momentum tanti sceleris

Æternis vos supplicijis

Ut justè luitis,

Sic non eluitis.

Anima. Accusatrix mendacissima!

Quæ fingis flagitia?

Aut, quando volui DEum occidere?

* Poena & culpa ad libram examinaantur,

Conscien.

Conscien. Impudenter contemnere DEI imperium,
Quid erat, nisi tollere supremum Dominium?
Negligenter abjicere DEI gratiam,
Nec æst mare amicitiam,
Quid erat, nisi auferre *Summi Boni*
Nomen, & gloriam?
Filii DEI Exempla, doctrinam, & merita
Studiosè velle sibi esse inutilia,
Quid erat aliud, quàm Christum
Sibi rursus crucifigere?
Et cùm peccabatis, nonne cupiebatis,
Ut impunia vobis essent flagitia?
Hoc est, ut DEus punire vos aut non posset,
Aut non vellet:
Hoc est, ut aut esset impotens, aut injustus,
Et adeò *DEus esse desineret*:
Ergo DEum offendere,
Quid erat aliud, quàm DEum occidere?
Equidem *facultas* sceleri defuit,
Sed *voluntas* non defuit.

Anima. Heu me! nunquam sic expendi
Gravitatem malitiæ!

Conscien. Admonui: & non audisti me!
Nunc oculis pro auribus utere.
Ecce ante faciem tuam tibi statuo te,
Et peccatum tuum erit æternùm *contra te*,
Ut contra gravitatem supplicij
Definas conqueri.

Anima. Heu! veteres misérias
tum Chor. Novis tormentis cumulas!

*Peccatum**Aria.*

Fuge! fuge imago funesta!

Oculos crucias!

Video horridas

Patrati

Heu! leviter nimis peccati

Video insanias!

Audio injurias!...

Quid fremis infesta!

Fuge! fuge imago funesta!

2.

Heu! heu! quæ turbæ sunt mentis!

Igneæ lacrymæ

Visum exurite!

Videre,

Videre est grave! non flere!

Video, & crucior!

Crucior, & mereor! ah mereor!

Hæc vox est furentis

Heu! heu! acerba vox mentis.

Conscien. Flete! gemite! eiulate! non movetis:

In aspectu Peccati vestri,

In consideratione commissi Deicidij

Oculos æternum figetis, & tabescetis.

Aria.

Hæc poena est peccantium,

Et non considerantium,

Quid demum sit, peccare:

Non dicitis: quid facimus?

Dicetis: Ab! quid fecimus?

Et fructus est, plorare.

Sed

Sed debito si lacrymæ
Non falsæ sint in tempore,
In oleum mutantur,
Quo flammæ rogi stygij
Ad cumulum supplicij
Æternùm sustentantur.

PUNCTUM II.

Homo iterum Deicida

Propter frustratum effectum Mortis Christi.

§. I.

Exercitium Memoriae.

Eusebius. SYnesi: medullam ossium stupor, & horror siccant.
Ergò verè Deicida sum, & nescivi! certè non cogitavi, non intellexi: putavi, per tropum dici. Verè *Deicida sum!* ergò cur vivo? cur me genuerunt parentes? utinam periissem trium mensium infans! aut idem postremus vitæ fuisset dies, qui primus fuit! aut saltem ô si mortuus fuisset pridie, quàm primum peccatum commisi! *Syn.* Et adde aliud votum: *Utinam peccasssem graviter semel tantum?* *Eus.* Ah file! tristis est anima mea usque ad mortem! *Syn.* Morere, morere præ dolore: non potes feliciùs mori. Silere me jubes? loqui jube, & inflammare dolorem: hoc verè poenitentis est votum. *Eus.* Ita est, corrigo me. Loquere! clama, ne cesses! annuntia mihi scelera mea, donec rumpatur hæc cautes, & doloris vehementiâ in frustra diffiliat. *Syn.* Loquar igitur. *Semel* ergò fuisti Deicida, fateris tandem. *Eus.* Convictus sum, quia causam necis posui: & satis est utique, fuisse

Fff 3

fuisse

fuisse semel! satis est! *Syn.* Tibi non fuit satis. Fuisti iterum Deicida propter frustratum effectum Mortis Christi, toties, quoties peccasti mortaliter. *Euf.* Synesi, si hoc evinces, tabescere me faciet zelus meus adversum me: felice metamorphosi mutabor in vocem totus, totus lamen um ero. *Syn.* O verba digna cedro, quæ nunquam moritur. Vide, ut stes promissis, nec scripseris votum in arena, quam quilibet ventus confundit. *Euf.* Sum firmus: argue. *Syn.* Sensim ago. Sedeamus.

§. II.

Exercitium Intellectus.

Synesius. Occisum esse DEI Filium à te, intelligis: quæro: an scias, esse occisum etiam propter te? *Euf.* Scio omnino, & scio, quod illud fuerit furoris facinus, hoc amoris. *Syn.* Jugulasti te hoc responsò. *Euf.* Quid ita? *Syn.* Amoris, ais. fuisse facinus, ut occisus sit Christus propter te? *Euf.* Utrique amoris summi, scilicet ut ego vitam habeam, & abundantius habeam. *Syn.* Ingratus, blasphemus, hæreticus es, si neges. Sed jam responde: si amor fecit, ut Christus occisus sit propter te, non fateberis, eundem amorem fecisse, ut voluerit vivere propter te! *Euf.* Nullum est dubium: propter nos homines, & propter nostram salutem descendit de coelo, & incarnatus est! *Syn.* Laus DEO! nunc intelliges sententiam Pauli, & contremisces. *Euf.* Quid inferis enim? *Syn.* Nondum infero. Interrogo iterum: quid est occidere aliquem? *Euf.* Occidere est vitam adimere, quis hoc nescit? *Syn.* Omnino: & quid est vitam adimere? *Euf.* Nimirum adimere potentiam ponendi quamcunque etiam tenuem actionem vitalem. *Syn.* Optimè. Nunc audiatur Apostolus: *Rursus crucifigentes sibi met ipsi Filium DEI!* nullum te verbum prætereat. Peccator igitur crucifigit Christum semel, quia causam ponit, propter quam crucifixus est à lictoribus: crucifigit iterum, quia

quia tollit effectus, propter quos crucifigi voluit, non quòd omnibus tollat, propter quos crucifixus est Christus, sed quòd *sibimet ipsi*. *Euf.* quasi per nebulam lux micat aliqua. *Syn.* Mox eluctabitur. Qui peccat, *sibimet* occidit Christum, hoc assero. *Euf.* Hoc expone: nam, ut supra monui ex eodem Apostolo: Christus jam non moritur. *Syn.* Ita est: *sibi* non moritur Christus: *probis* etiam mori non potest: sed *peccatori* moritur, & hoc *rursum* non in *causa* solùm, sed etiam in *effectu*, & hoc *toties*, quoties graviter peccas. *Euf.* Suspendis anxiùm, quo modo intelligas. *Syn.* Sensu plano, obvio, certo. Occidere est vitam adimere, est auferre potentiam ponendi aliquam actionem vitalem. Jam dic: Quæ est vita Christi, qua vivit tibi? quæ sunt ejus operationes vitales *respectu tui*? Tres lego: pertransibat, prædicabat, sanabat. *Pertransibat*, & trahebat exemplò, *prædicabat*, & movebat verbò, *sanabat*, & vitam dabat mortuis sua morte: quid negas? *Euf.* Omnia palpo manibus. *Syn.* Quid jam agit, qui peccat? Nunquid *sibimet* adimit effectum & fructum omnem, quem producit in *aliis* Christus *per sua exempla*? nunquid *sibimet* tollit virtutem omnem, quam in *aliis* Christus exerit *per doctrinam*? nunquid *sibimet* aufert salutem, quam in *aliis* Christus efficit *sua morte*? nunquid ergò *sibimet* miser occidit Christum *rursum*, & omnem *potentiam* operandi, hoc est, *omnem vitam* adimit? quid dicis? *Euf.* Non assentior. Nam, quoties videmus peccatores redire ad cor, pœnitentiam agere, salutem consequi: utique per Christi gratiam? per exempla? per doctrinam? per mortem? ergò etiam peccatoribus vivit Christus: atque adeò, quod sequitur, qui peccat, non ideò *sibi* occidit Christum. *Syn.* Imò occidit *sibi* verè, quantum in se est. Nam, quòd in *aliquibus* DEUS resuscitet Christum, miseratio est: *apud plures* non resurgit: hinc pauci electi. Certè eo, quo peccas, momento, dignum te *pœnâ æterna* facis: & quid est, se dignum *pœnâ æternâ* facere, quàm *sibimet*, quantum in se est, inutilem reddere Christi doctrinam, exempla, mortem?

mortem? quid enim hæc omnia prodesse possent; si, quod plurimis contigit, contigisset tibi, & post commissum crimen fuisses à morte abreptus impoenitens? .. Quanquam quid ego te urgeo? ipse loquere. Commissio peccato gravi, & culpæ mortalis conscius tibi, num audes adhuc dicere: *Vivit in me Christus?* quid taces? gemere debes: *Eheu! mortuus est in me Christus!* ego occidi illum mihi! ego resuscitare non possum: mortuus erit æternum mihi, nisi se ipse per infinitam miserationem resuscitet mihi! ...

§. III.

Exercitium Voluntatis.

Euseb. O Superi! quæ est hæc terribilis veritas! ergo ego te crucifixi cum Judæis, JESU mi! .. certè æquè ac illi, *causa necis* tibi fui! .. Ergo ego *rursum* occidi te post Judæos, quoties graviter peccavi! *rursum*, quoties obscænas cogitationes animò volvi volens, ac turpiter me oblectans! *rursum*, quoties verba ptotuli, quibus audientem pellexi in crimen! *rursum*, quoties in tenebras me abdidi, ut ab oculis humanis procul lascivirem audentius! *rursum*, quoties sacrilego pudore victus confiteri erubui, quod non puduit facere! *rursum*, quoties sacram Mensam accessi conviva indignus, & novus Judas! Sic ego tibi vitam ademi! sic te mihi feci inutilem! ademi vitam in me *exemplis tuis*: præibas ad crucem, ego inimicus sum crucis: libertas, somnus, otium, Venus, Bacchus, Mammon isti sunt Dii mei! .. Ademi vitam *præceptis tuis*: prædicabas declinandum à malo, faciendum bonum: ego laudavi, qui malum faciunt, derisi, qui faciunt bonum: quin sæpe ausus sum gloriari, & exultare in rebus pessimis! ... Ademi vitam tormentis, & *mortis tue*: vulneratus es, ut ego sanarer, mortuus es, ut ego viverem: ego rupi vulnera, mortem volens lubens accersivi, ne me tibi deberem! ... Et adhuc vivo? nondum me styx absorbit, nondum se armarunt elementa

elementa in ultionem adversum me! nondum Angeli saltem ardentem Zelô Læsæ Divinæ Majestatis vindicandæ vibrant gladium? Adhuc vivo, postquam toties *in me* mortuus est DEI Filius, occisus à me petulanter, occisus *propter me* sine fructu! *Syn.* Vivis, & vivis, ut iterum vivat in te Christus, ut resurgat in te. Misericordia Domini est, quæ te servavit: Misericordia Dominæ, quæ pro te oravit, ut non sis consumptus: & nisi Dominus custodisset te, dudum in inferno habitâisset anima tua, ureretur, ejularet, spes nulla Resurrectionis foret vel Christi in te, vel tui in Christo. Projice te ad hanc Iconem: ora, ut resuscitare seipsum velit! promitte, nunquam te rursus occisurum. *Euf.* Ah! Servator mi! ignosce mihi! non enim scivi, quid facerem! *Syn.* Quid loqueris? Abscede hinc! oculis vides monumentum furoris tui, & excusas? hem proterviam impudentem! non scivisti, scelerate, quid faceres? scilicet hac primum hora doctus es, per omne peccatum grave Deicidium fieri? quid? hæc tibi nova doctrina est, & hætenus non audita? quid? nunquam legisti? nunquam percepisti ex cathedris? nunquam didicisti in scholis? nunquam à puerulis adedò scivisti recitari in templis? soli tibi ubique peregrinatæ sunt aures, ut ignoraveris, quod omnes sciunt? Soli tibi novus est Textus Apostoli: *Rursum crucifigentes sibi metipsis Filium DEI!* novus est, qui bonis omnibus in veterem parceniam abiit? Sine, ut hoc JESUS Patri prolioribus dicat: *Non sciunt, quid faciunt:* Illi enim si agnovissent Dominum gloriæ, utique non crucifixissent. At tu, si dicis: *nescivi!* mentiris Spiritui sancto, qui per Apostolum locutus est tibi. *Euf.* Parce afflicto addere afflictionem. Scivi, fateor: at certè non sic expendi. Bibebam velut aquam iniquitatem, & pro nihilo reputavi peccatum. *Syn.* Hoc est, quod queror. Quoties ad peccandum vel caro pellicit, vel invitat exemplum, vel spes lucri trahit, vel metus damni impellit, assentiris sine mora, sequeris, nihil reluctans, pergis velut bos ductus ad vi-

Ggg

Si-

Etiam, & quasi agnus lascivians, cui intellectus non est. *Non expendisti!* quare non? nempe ne horror sceleris usum foedæ voluptatis vetaret? Ut peccare posses audaciùs, occlusisti utramque aurem meis clamoribus: avertisti animum à pia cogitatione: conscientiae, Angelo bono, DEO tuo datâ operâ vertisti tergum, & dissimulâsti te audire reprehendentium vocem. O malitiam inexcusabilem! abscede *Deicida!* aut num tu cruentas, atque sanguine occisi Filii stillantes manus ad Matrem tolles? *Euf.* Desperare me jubes? *Syn.* Non desperare: horrere, erubescere, tremere jubeo! occidisti DEum!., Quamquam utinam occidisset te tantùm impius, ô JESU mi, utinam tantùm crucifixisset! plus fecit! & se excusat! *Euf.* Heu! satis est, plus nimio satis! quid ultrâ potui? *Syn.* Nimis parum dixit Apostolus: plus fecisti! *Euf.* Occidis me! quid potui? *Syn.* Peccâsti: hoc est, affecisti DEum injuriâ, contempsisti præceptum, dixisti: *non serviam!* hoc multò atrocius factum est, quàm quod Lictores fecerunt. Crucifigi voluit DEI Filius, *ut finem acciperet peccatum:* credisne, remedium fuisse majus malo, quod volebat sublatum? Si prudens medicus fuit, non adhibuit medicinam morbò pejo-rem. Crede, cùm eras in procinctu ad patrandum peccatum, & quoties posthac eris, obvium tibi crede DEI Filium ire, qualis depingi solet cum fasciculo armorum Passionis suæ: hunc amplectitur, hunc stringit, hunc offert tibi, & se cum illo, ut excrucies se, ut rursus affigas cruci, ut occidas, hortatur, urget, modò à peccato abstineas: plus enim peccatum odit, quàm omnia tormenta, quippe quæ ipse appetiit, ut peccatum destrueret. Nunc satis est: abscede! attonuit me horror facer: ipse ultrâ non possum loqui. *Euf.* Non abibo; aut hic, aut nullibi spes gratiæ est mihi super: ecce in pace amaritudo mea amarissima! sine me hic dolore emori. *Syn.* Abscede, aut ego abeo! locus, in quo stas, terra sancta est, abscede! *Euf.* A Matre abstrahis? *Syn.* Hic sta à longè: dejice oculos indignos coelò! per-
cure

cutē peccatus malè consciū sibi! dic: *DEus, propitiū esto mihi peccatori.* *Euf.* *DEus propitiū esto mihi peccatori.* *Syn.* Hoc fitu, hoc animo expecta, donec vocari te sentias ad gratiam à Matre gratiæ, cui tu devotum te esse dicis, etiam postquam per repetita Deicidia afflictissimam rejecisti toties in amarissimum mare dolorum. Vah! devotio! hæc piæ Virgini causa lacrymarum est, hæc materia querelarum: vide, audi!.. *Vox ab Imagine cum cantu ad dolorem & luctum:*

Satis est, Popule meus, satis est, desine scelerum! Quousque persequeris Dilectum meum!

Me salutas verbis byslynis Patronam, & Dominam: contra Filium verò insurgis manu ferrea.

Ecce, quantæ sunt plagæ, quibus plagatus est in domo Matris suæ! ideò magna est velut mare contritio mea!

Redde mihi, Popule meus, redde Filium meum: redde mihi unicum, quem diligo, *IESUM* meum!

Citò procide, & plange super mortuum meum, ut resurgat tibi celeriter in salutem tuam!

Non sum Patrona scelerum: Amo te, sed plùs amo Filium meum!

Cognoſce tempus visitationis tuæ: neque oculus tuus nequam fit, quia ego bona sum.

Veniens veniet dies iræ à Domino, & non tardabit hora vindictæ ejus.

Repentè excitabitur tanquam dormiens Dominus, & tanquam potens crapulatus à vino furoris sui.

Satis est, Popule meus, satis est, desine scelerum! desine persequi Dilectum meum!

Syn. Eusebi, quid sentis?.. nihil loqueris mihi? audisti dulcissimam vocem, qua loquitur tibi Virgo hæc, hæc *Mater amoris* erga te, *Mater doloris* propter te? eja! quid sentis?

Euf. Sentio scindi cor à mærore. Ubi sum? *Syn.* In theatro

amoris, & doloris stamus. Spectaculum factus es DEO, Angelis, & hominibus: expectant catastrophem. Euf. Imò factus est DEus spectaculum mihi. Video clarè, quod nunquam vidi. Syn. Gratia est per Deiparam exorata Sodali. Euf. Sentio, quem nunquam sensi, motum animi suavissimè amarum, & amarissimè suavem. Syn. Donum ingens à Matre venit. Euf. Video peccatum meum contra me! eheu! peccatum meum est JEsus occisus in sinu Mariæ. O JEsu! ô Maria! hætenus hoc ego spectaculum tanquam scelus Judæorum aspexi: hodie video scelus meum! ita, ita, scelus meum est JEsus occisus in sinu Mariæ! Video, quod nullus videat oculus, quin sanguinem fleat, nulla auris audiat sine pavore, nulla mens cogitet, quin stupore exareat. Erumpe in singultum pectus, quo tremat orbis, & ab Oriente usque ad Occidentem concussus horrore immugiat. Eheu! Passus est! absorbet vocem luctus! passus est! ô verbum atrox! immane! horridum! passus est!.. Syn. Absolve: Quis? Euf. Filius DEI vivi! credo! & ex dolore deficio! Syn. Pro quo est passus? Euf. Pro me! hinc erigor! spero! Syn. Quid passus est? Euf. Funes, catenas, alapas, sputa, cachinnos, contumelias, flagella, spinas, tormenta omnia, crucem, mortem! Syn. Cur? Euf. Ex amore! ex amore! stupe cœlum! rumpatur orcus invidiâ! Ex amore Filius DEI passus est mortem. Syn. Et à quo? Euf. Heu! à me! sepelite hoc scelus cautes, & involvite hoc monstrum tenebræ!... imò irradiat Sol, videat hanc belluam orbis! fulminet cœlum! absorbeat tartarus!.. Ibo, ibo, clamabo per urbes & oppida, per silvas & agros, per montes & valles: Ego sum Deicida? irritabo adversum me bestias, elementa, orbem terrarum! corrue super me! occide! perde! Ego sum Deicida! ô scelus! ô dolor! ô animi tormentum grave! Ah Synesi! doleo, & quantum doleam, non possum dicere. Syn. Io bene! si posses dicere, doleres parum. Jam satis est: accede! Euf. Deicida sum! Syn. Fuiſti. Accede, attende, & vide, in quem trans-

transfixeris: ora veniam. *Euf.* Madentes Divino Sanguine tollam ad coelum manus? *Syn.* Ipse exorat veniam Sanguis, quo madent manus. Accede! *Euf.* Aspectum horreo DEI à me occisi crudeliter, propter me occisi sine fructu. *Syn.* Resurget occisus JESUS. *Euf.* Resurget? quomodo? quando? *Syn.* Per amorem. Accede! ama!

§. IV.

Colloquium.

Eusebius. AH! tantum amo, quantum odi! amo te, DEUS mi, neque ut me salves, te amo, neque quia, qui te non amant, amandantur ad ignes æternos. Tu, tu, JESU mi, me totum expansis brachiis amplexus in cruce es! clavibus perfossas manus & pedes, lancea transfixum pectus, caput spinis coronatum ad ignominiam, corpus omne verberibus lividum, vulneribus cruentum intueor: Animam video oppressam angoribus, & ultimos dolores per omnes meatus exsudentem. Superi! qualis Imago!.. scilicet mori pro me volebas, ac pro me peccatore, pro tuo carnifice: ego te occidi!.. Et tu passus es!.. rursus occidi: rursus es passus! centies occidi: centies passus es! O patientia! O patiens DEUS! ter patiens DEUS! patiens à me, patiens pro me, patiens mecum, mecum, cum latrone suo, cum Deicida!.. O patiens DEUS! sic amabas!.. sic amas!.. & ego frigidus vivam!.. Exarde cor! amabo te, JESU mi! terret infernus, sed quia locus est, ubi non potes amari! allicit coelum, sed quia locus est, ubi securè amabo, sicut tu me amasti. Sic, sic nunc amo te, sic amabo! Rex meus es, ego subditus tuus! Dominus es, ego servus! DEUS es, ego opus tuum! opus, quod amas! Hoc satis est, ut velim amare. Peribo, scio, nisi te amem: hoc tamen sciat coelum! audiat orcus! nolo amare, ut vivam: vivere tantum cupio, ut amem eum, qui solus amabilis est.

Ggg 3

§. V.

Synefius. Bona verba, mi bone, bona verba non probant amorem bonum! *Euseb.* Quid exigitur? *Syn.* Odium exigo: odium exigo: odiò probatur amor. *Euf.* Cujus odiò? *Syn.* Odio peccati. *Euf.* Quantum sit? *Syn.* Quantum meretur *Malum summum.* Recordare, quæ vidisti hactenus, & vides hodie: sic inflammabis animum in odium serium, universale, efficax, heroicum, implacabile. * Recordare, quid exciderit *feroboami* familiam. *Euf.* Peccatum excidit fons infectus venendò omnis mali. *Syn.* I nunc, & dic: *dari posse peccatum utile:* semper damnum est lucro majus. Recordate etiam, cui hanc turpitudinem *Nabuchodonosor* debeat. *Euf.* Peccatum talem fecit, ut esset execrabilis DEO, sibi, & suis. *Syn.* I nunc, & in licentia scelerum pone *punctum honoris tui.* Recordare deinde, unde misera *Sauli* vita, & miserior mors acciderit. *Euf.* Ex peccato accidit: peccatum fecit, ut desertum à DEO, ac sibi relictum indomitæ passionis perpetuâ lanienâ discerperent. *Syn.* I nunc, & à peccato *delicias spera.* Recordare præterea, quid *gemina morte infelicem Ochoziam* perdidit. *Euf.* Peccatum perdidit, cujus ope periculum *unius mortis* discuti posse credidit. *Syn.* I nunc, & judica, quæ fingi possit *necessitas*, qua cogaris peccare. Postremò in te regredere: quid *Deicidam* te fecit? *Euf.* Heu! quid potest dici atrocius? peccatum fecit! *Syn.* I nunc, & peccata per risum! *Euf.* Imò odiò posthac acerbissimò malum persequar, quo non est majus, persequar *in me*, & *meis*, persequar *in omni loco*, tempore, occasione. *Syn.* Hoc dicis hodie: cras aliud facies. *Euf.* Prohibe hoc malum, DEUS! aut, si vides, futurum cras, quod iste dicit, obsecro: *Fube me mori hodie!*

* Exhibentur Argumenta omnium Meditationum.

O. A. M. D. G.

INI-